

Jelenések könyve 1.

Jelenések könyve 1. 8-18.

Gwendolyn Fischer prédikációja Gödöllőn, 2009. november 14-én

⁸Én vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható. ⁹Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten igéjéért és Jézus bizonyágtételéért. ¹⁰Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot hallottam, mintha trombitáltak volna, ¹¹amely ezt mondta: "Amit láatsz, írd meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába". ¹²Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, ¹³és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve ¹⁴feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűz lángja ¹⁵lába hasonló volt a kemencében izzó aranyérchez hangja olyan, mint a nagy vizek zúgása ¹⁶jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével fénylik. ¹⁷Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: "Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, ¹⁸és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.

Amikor az aggastyán János Patmosz szigetén a háta mögött olyan nagy hangot hallott, mint a harsonáé, és megfordult, hogy lássa, ki szólt hozzá, néhány pillanatra „az Emberfiához hasonlót látott“ a hét arany gyertyatartó között.

Ha mögöttünk tudunk valakit, az fokozza erőnket, bátorít bennünket, mert így nemcsak magunkért szólunk, hanem érte, vele is.

A hétköznapi találkozásaiban, feladataiban egyre fontosabbá válik az a kérdés, hogy magunk mögött tudjuk-e azt, amit a szent órában kerestünk, akivel szent pillanatokban találkoztunk. Ébren tud-e maradni lelkünk bensőjében annak tudata, hogy hol jártunk: a hét gyertyatartónál, ahol a gyertyafény megvilágította az Ő képét, ahol láthattuk, érezhettük tetteit, ahogy közöttünk járt.

Ameddig a tudatunk ér, amennyire elérjük azt, ami mögöttünk van, Aki közöttünk jár, addig terjed a Keresztény Közösség. Ez alakítja a közösség nagyságát.